

РЕШЕНИЕ

№ 7704

гр. София, 17.12.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 20.11.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1565** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на АД Ч. Разпределение България, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявана от юриск.Г. срещу решение № 1040-21-25/17,01,2018год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата му против разпореждане № 20079/ 28,07,2017год на длъжностно лице по чл.60 ал.1 от КСО, с което злополуката, станала с Е. Б. П. на 05,08,2016г се приема за трудова. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият се представлява от юриск.Г. и моли съда да уважи жалбата по съображенията, изложени в нея. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие – юрк.В. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна И. Е. П. , редовно призован, чрез адв. С. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира разноски. Останалите заинтересовани страни - Д. Е. П. и И. И. П. не взимат становище по жалбата.

Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че със декларация за трудова злополука вх. № 1224/12,12,2016г Д. Е. П. в качеството му на наследник на покойния Е. Б. П. е поискал да бъде призната за трудова злополуката, настъпила на 05,08,2016г, при която по време на работа е настъпила смъртта на наследодателя на страната. Било извършено разследване на злополуката с протокол № 20/11.08.2016г при работодателя Ч. Разпределение България АД/ в който същият приема, че злополуката не е трудова, протокол № 5103-01-2/19.01.2017г на ТП на НОИ Б., ДИТ Б., Ч. Разпределение България АД и били снети обяснения от И. М. К., С. Г. И. и Р. И. Имам-служители на жалбоподателя. В рамките на производството били събрани множество писмени доказателства - длъжностна характеристика на Е. П. на длъжността ел. монтьор - изграждане, поддържане и ремонт на ел. проводни линии и мрежи - ръководител група; дневник за регистриране на работите на оперативно ремонтния персонал, дневник за регистриране на наряди, ралотна карта № 050508, наряд № 11, служебна бележка № 10/03.11.1998г за проведен начален инструктаж по БЗР, извадка от инструктажни книги, съобщение за смърт № 79/05.08.2016г, СМЕ на труп № 53/2016г, амбулаторен лист № 1056/22.06.2016г. Установило се, че на 05.08.2016г е извършвана ремонтна дейност в [населено място], общ. Г. Д. по присъединяване на нов абонат и изнасяне на СТИ на съществуващ клиент, като е трябвало да се монтира ново ел. табло на електрически стълб 36, клон А на ТП № 1. Около 12 часа при изпълнение на служебните си задължения на височина Е. Б. П. получава електротравма, довела до летален изход. В съобщение за смърт № 79/05.08.2016г е посочена причина за смъртта остра сърдечно съдова и дихателна недостатъчност. Било проведено производство по НМЕ, завършило с решение на НЕЛК № 0556/23.06.2017г. С разпореждане № 20079/ 28,07,2017г на длъжностно лице по чл. 60 ал. 1 от КСО декларираната злополука вх. № 1224/12,12,2016г касаеща смъртта на Е. Б. П. на 05,08,2016г е приета за трудова. Разпореждането е съобщено на Ч. Разпределение България АД на 01,08,2017г. Депозирана е жалба от 17,08,2017г/стр. 25/ пред Директора на ТП на НОИ С. град.

С решение № 1040-21-25/17,01,2018г Директорът на ТП на НОИ-С. град отхвърлил жалбата на АД Ч. Разпределение България.

Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 22,01,2018. Жалбата е подадена на 05.02.2018 г./стр. 6/, т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 118 от КСО. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

В рамките на административното производство са събрани писмени доказателства, удостоверяващи посочените по горе факти, назначена бе съдебно медицинска експертиза.

От заключението на СМЕ ,прието в с.з. на 09.10.2018г с вещо лице д-р М. Г.,дм се установява,че смъртта на Е. Б. П. се дължи на електротравма.П. е починал,защото през тялото му е била затвора електрическа верига.Този извод се налага със следната мотивация – наличие на контактни увреждания по кожата,характерни за преминаване на техническо електричество;трупна морфологична находка на бързо настъпила смърт,характерна при поразяване с електрически ток;данни относно обстоятелства,при които е настъпила смъртта и темпа на нейното настъпване;липса на друга причина за смърт;От експертна гледна точка не съществува каквото и да било съмнение относно причината за смъртта.Данните от извършеното съдебно медицинско изследване не дават никакво основание да се подозира друга причина за настъпване на смъртта.Промените в клетките на кожата ,описани при извършеното хистологично изследване не могат да се нарекат характерни.Обичайно електрическите знаци се преценяват макроскопски-касае се за своеобразни контактни изгарянияи тази преценка е достатъчна.Смъртта на Е. П. не е болестна ,а насилствена,в резултат на преминал през тялото електрически ток.При аутопсията са установени плеврални сраствания и умерена хипертрофия на микарда на лявата сърдечна камера в ляво.Срастванията са случайна находка,която няма значима връзка с общото здравословно състояние .Хипертрофията на лявата камера показва,че П. е имал артериална хипертония.Хипертонията потенцира развитието на атеросклероза,мозъчно съдова болест,коронарна болест,бъбречни увреждания,може да доведе до внезапна смърт от хеморагичен мозъчен инсулт,от дисекация на аортата.В конкретния случай обаче освен задебеляването на стената на лявата камера,не е установено никое от възможните усложнения.В конкретния случай заболяванията не са повлияли и нямат никаква връзка с причините и генезата на смъртта-нито като съпричинител,нито като благоприятстващ фактор.Установените електрически знаци по тялото на Е. П. са категорични макроскопски данни за въздействие на ел. Ток.Хистологичното изседване не е установило характерни микроскопски промени.Липсата на такива не противоречи на диагнозата.Наличните данни категорично показват,че смъртта е в резултат от външно въздействие.Действително смъртта се дължи на остро настъполо нарушение в сърдечната дейност,но поради преминаване на електрически ток през тялото,а не поради някаква друга предполагаема болестна причина.В теоретичен аспект,ако се изключат контактните следи от действието на електрически ток,аутопсионната находка се припокрива с тези на внезапна смърт със сърдечна генеза/ остра миокардна исхемия,внезапно ритъмно разстройство/.Това не са единствените примери на сходна трупна находка-например асфикция/ смърт от задушаване/ също може да имитира внезапна сърдечна дейност,ако липсват характерните следи.Затова съдебномедицинската диагноза се основава на комплексна преценка на всички налични данни.Това особено важи за случаи на токов удар,когато електрически знаци могат да липсват/ поразяване през водна среда или през мокра и потна кожа/,каквото конкретният случай не е .

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично,неоспорено от страните.В тази насока с допълнителната молба на стр.351 и от разясненията на вещото лице в с.з. на 09.10.2018г се установява,че за изготвяне на микроскопски препарати от хистологични блокчета е необходимо наличието на оборудвана хистологична лаборатория,каквато експертът не разполага и е скъпоструващо изследване.Информацията от евентуално повторно хистологично изследване не е от

значение за отговора на поставените въпроси. Именно поради тази причина съдът прие експертното заключение по реда на ГПК, и отказа назначаването на повторна експертиза в следващото с.з. на 06.11.2018г.

Приети са и СМЕ № 53/2016г, изготвена от д-р Я. З. – лекар в отделение по Съдебна медицина при МБАЛ-Б.- стр.381-395, като в съпроводителното писмо е посочено, че в описателната ѝ част е отразено утановеното при аутопсията, като аутопсията е направена съгласно постановление на следователя и е предоставена на него като разследващ орган. В нея ясно е посочено, че при огледа и аутопсията на трупа на Е. П. и след допълнително наблюдение на иззетите хистологични материали се установило, че причината за смъртта е електротравма-данни за действието на техническо нисковолтово електричество с леко изразени специфични и умерено изразени неспецифични изменения на кожата и вътрешните органи. Приети са и две други заключения от експертизи, изготвени по възлагане от следовател от НСлС комплексна експертиза по електротехника и безопасност на труда и допълнителна експертиза, които са част от разследването в досъдебното производство и имат отношение към настоящия случай като косвено предават наличната в наказателното производство информация за допуснатите нарушения на безопасността на труда при боравенето с електрически ток от страна на работниците в Ч. Разпределение България АД- К., И. и П., вследствие на която се е стигнало до смъртта на П..

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.55 ал.1 от КСО Трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт.

В рамките на производството се установи, че на 05.08.2016г е извършвана ремонтна дейност в [населено място], общ.Г. Д. по присъединяване на нов абонат и изнасяне на СТИ на съществуващ клиент, като е трябвало да се монтира ново ел.табло на електрически стълб 36, клон А на ТП № 1. Около 12 часа при изпълнение на служебните си задължения на височина Е. Б. П. получава електротравма, довела до летален изход. В тази връзка неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че Е. П. е страдал от сърдечно заболяване, което е довело до смъртта му. В тази насока категорични са както заключението на СМЕ № 53/2016г, изготвена от д-р Я. З. – лекар в отделение по Съдебна медицина при МБАЛ-Б. в рамките на досъдебното производство, а така също и непосредствено възприетото от съда и страните заключение на СМЕ с експерт д-р М. Г.. Съгласно същото се установява, че смъртта на Е. Б. П. се дължи на електротравма. П. е починал, защото през тялото му е била затворена електрическа верига. Този извод се налага със следната мотивация – наличие на контактни увреждания по кожата, характерни за преминаване на техническо електричество; трупна морфологична находка на бързо настъпила смърт, характерна при поразяване с електрически ток; данни относно обстоятелства, при които е настъпила смъртта и темпа на нейното настъпване; липса на друга причина за смърт; От експертна гледна точка не съществува каквото и да било съмнение относно причината за смъртта. Данните от извършеното съдебно медицинско изследване не дават никакво основание да се подозира друга причина за настъпване на смъртта. В тази насока като подкрепящи писмени данни за наличието на насилствена смърт вследствие на трудова злополука от нарушаване на правилата за безопасност на труда са и представените от заинтерисованите страни писмени

доказателства- две други заключения от експертизи,изготвени по възлагане от следовател от НСлС комплексна експертиза по електротехника и безопасност на труда и допълнителна експертиза,които са част от разследването в досъдебното производство и имат отношение към настоящия случай като косвено предават наличната в наказателното производство информация за допуснатите нарушения на безопасността на труда при боравенето с електрически ток от страна на работниците в Ч. Разпределение България АД- К.,И. и П.,вследствие на която се е стигнало до смъртта на П..Всички тези доказателства категорично изключват друга причина за настъпването на смъртта на П. освен преминаването през тялото му на електрически ток.Действително в част от представените писмени доказателства- съобщение за смърт № 79/05.08.2016- стр.13,изготвено от д-р Я. З. и съобщение за смърт № 198/06.08.2018г,изготвени от МБАЛ И. С.- Г. Д. се сочи че причината за смъртта не е установена с аутопсия,но следва да се посочи изрично,че съгласно чл.98 ал.6 от Закона за здравето- Патологоанатомична аутопсия не се извършва, когато трупът подлежи на съдебномедицинска експертиза.В случая именно това се случило след като тялото на П. е било докарано в отделението по съдебна медицина в МБАЛ И. С..Аутопсията в случая е част от производството по назначената СМЕ на труп № 53/2016,която е започнала на 05.08.2016г,но предвид посочените в нея данни от разпити на свидетели и други находки,очевидно е била завършена в последствие.Това не намалява доказателствената стойност на експертизата,нито на тази,приета в съдебното производство понастоящем,тъй като медицинските изводи на експертите са категорични и в случая съвпадат с констатациите в представените и приети две други заключения от експертизи,изготвени по възлагане от следовател от НСлС комплексна експертиза по електротехника и безопасност на труда и допълнителна експертиза,които обосновават като причина за настъпването на трудовата злополука нарушаването на правилата за безопасност на труда,довела до смъртта на Е. П.. В тази насока особено категорични са изводите на вещото лице д-р Г. –че в конкретния случай заболяванията на П. не са повлияли и нямат никаква връзка с причините и генезата на смъртта-нито като съпричинител,нито като благоприятстващ фактор.Установените електрически знаци по тялото на Е. П. са категорични макроскопски данни за въздействие на ел. Ток.Хистологичното изследване не е установило характерни микроскопски промени.Липсата на такива не противоречи на диагнозата.Наличните данни категорично показват,че смъртта е в резултат от външно въздействие.Действително смъртта се дължи на остро настъполо нарушение в сърдечната дейност,но поради преминаване на електрически ток през тялото,а не поради някаква друга предполагаема болестна причина.

Ето защо и в тази им част доводите на жалбоподателя са неоснователни.

Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143 от АПК жалбоподателят дължи на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв на основание чл.22-24 от Наредбата за заплащане на правната помощ съгл. Чл.78 от ГПК,а на заинтересованото лице И. Е. П. сумата от 1200 лв- адвокатско

възнаграждение съгласно представения списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на АД Ч. Разпределение България,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес: [населено място], [улица] ,представявана от юриск.Г. срещу решение № 1040-21-25/17,01,2018год на Директора на ТП на НОИ-С. град,с което е отхвърлена жалбата му против разпореждане № 20079/ 28,07,2017год на длъжностно лице по чл.60 ал.1 от КСО,с което злополуката,станала с Е. Б. П. на 05,08,2016г се приема за трудова.

ОСЪЖДА О. АД Ч. Разпределение България,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес: [населено място], [улица] ,представявана от юриск.Г. да заплати на ответника ТП на НОИ С. град разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200лв,а на заинтерисованата страна И. Е. П. сумата от 1200 лв-адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: